

Tedd meg, amit megtehetsz! – Ismét várja a fiatalokat a „72 óra kompromisszum nélkül”

HAZAI – 2024. október 11., péntek | 15:36

Október 10-én Veszprémben, a Padányi Katolikus Iskolában nyitották meg a Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház szervezésében a Kulturális és Innovációs Minisztérium és a Miniszterelnökség támogatásával megvalósuló „72 óra kompromisszum nélkül” önkéntes akciót.

„Itt vagyok, hívtál!” – a csaknem két évtized alatt összesen közel kilencezer fiatal jelentkezett a háromnapos programra, mely önkénteskedésre hívja őket. Tizenhetedik alkalommal szervezik meg az akciót, melyben a résztvevők mintegy 200 projektben, 100 magyarországi és külföldi településen vállalnak önkéntes munkában feladatokat környezetükért, a körülöttük élőkért. 2007, az első „72 óra kompromisszum nélkül” óta fiatalok ezrei élhetik át közösségi élményként:

”

több vagy, ha adsz!

Pécs és Nyíregyháza után Veszprém városa adott helyet az önkéntes akció megnyitójának. A szervezők célja, hogy Budapestről vidéki városokba helyezve a megnyitó helyszínét országsszerte megismertessék, népszerűsítsék a kezdeményezést. Szándékuk meghozta gyümölcsét: Veszprém megyében megháromszorozódott a jelentkező fiatalok száma a tavalyihoz képest – tudtuk meg Gábor Miklóstól, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Ifjúsági Bizottságának irodavezetőjétől.

A megnyitónak a Padányi Biró Márton Római Katolikus Gimnázium, Technikum és Általános Iskola (Padányi Schola Catholica – Padányi Katolikus Iskola) adott helyet Veszprémben. Lelkes készület előzte meg, Darnai János, az iskola lelkiigazgatója vezetésével a gyerekek többféle projektet indítottak: levendulazsákokat varrnak egy idősothton lakóinak, amit személyes visznek majd el nekik, kézműves ajándékot készítenek gyerekeknek szánt angyalbatyukba, halottak napjára megtisztítják és árvácskákkal díszítik az egyik veszprémi temetőben azokat a sírokat, amelyekhez nem jár hozzátartozó, és kertrendezést vállaltak a veszprémi Davidikum Római Katolikus Középiskolai Kollégiumban.

A megnyitón jelen voltak a történelmi keresztény egyházak képviselői: Darnai János, a Veszprémi Főegyházmegye ifjúságpasztorációs referense a Magyar Katolikus Egyház részéről, Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke a Magyarországi Evangélikus Egyház részéről, valamint Szabó János Róbert, a Veszprémi Református Egyházmegye esperese a Magyarországi Református Egyház részéről.

A Kulturális és Innovációs Minisztériumot Nagy-Vargha Zsófia fiatalokért felelős helyettes államtitkár képviselte, Veszprém városát pedig Bázsa Botond önkormányzati képviselő, aki évek óta támogatja az önkéntes akciót. A megnyitón az iskola

énekkara adott műsort.

Kovács-Czopf Ágnes, az Ökumenikus Ifjúsági Iroda (ÖKI) munkatársa, a „72 óra kompromisszum nélkül” koordinátora a szervezők nevében köszöntötte a megnyitó résztvevőit, köztük a Padányi-iskola diákságát.

Azért vagyunk itt, mert hiszünk az önkéntesség erejében, abban, hogy többek leszünk attól, ha adunk.

Én megtapasztalhattam, milyen jó érzés, ha valaki ad nekem” – mondta, majd elmesélte a személyes élményét, mely őt arra indította diákként, hogy önkéntesként szolgálatot vállaljon.

Gaál Richárd Zoltán, a Padányi-iskola igazgatója megköszönte, hogy az eredetileg 170 éve, az irgalmas nővérek által alapított, majd 1991-ben, a rendszerváltás után Veszprém első katolikus iskolájaként újraindított intézmény adhat helyet az országos megnyitónak. „Isten hozta önöket. Hirdessék Isten szeretetművét. Eredményes missziót kívánok” – biztatta a szervezőket.

Szemerei János evangélikus püspök örömét fejezte ki, hogy „olyan közösségben vagyunk, ahol kulcsszó a munka és a szeretet”. Összekapcsolva e kettőt – a munka szeretete – azt kívánta az ifjúságnak, találják meg azt a munkát, amit szeretnek, ami örömet ad nekik.

A munka fáradtsággal jár, sokszor nem esik jól. Sokan végeznek nagy fáradtsággal járó munkát, de azt is el kell végezni. „Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradtság” – idézte a

zsoltárost. Ez igaz a sok munkára is, annak egy része sajnos hiábavaló fáradság. De ami hiábavalónak látszik, annak is van értelme, kell is, hogy legyen.

Szemerei János más kontextusba helyezte a két kulcsfogalmat: a szeretet fókusza másra kell hogy essen, nem a munkára.

Amikor az ember azért fárad, akit szeret, más lesz a munka értelme. Adunk abból, ami nekünk van, abból, amit mi is kaptunk.

„Mit, miből adhatunk diákként? Adhatunk az időnkből, erőnkéből, tehetségünkéből. Keresztényként abból, amit istenszeretetünkéből kapunk. Isten áldása legyen a fiatalokon, akik szeretetből másokért tesznek!”

Szabó János Róbert református esperes így fogalmazott: kétféle ember létezik a világon, az egyik, aki elvesz, a másik pedig, aki ad – az egyik rombol, a másik gazdagít. Azt kívánta a fiataloknak, ők azok legyenek, akik szebb, élhetőbb, jobb helyé teszik a világot: „Ez az életünk hivatása.” A „72 óra kompromisszum nélkül” alkalom, hogy építhetünk, hogy gazdagíthatunk. „Isten áldását kérem erre a szolgálatra, melynek résztvevői időt, erőt adnak, ellenszolgáltatást nem várva.

”

Mutassuk meg, hogyan gondolkodnak a keresztény emberek a szeretetről. Szeretetből adunk, még ha kicsit is. Nem a méret számít, hanem az, hogy adunk.”

Darnai János köszöntőjében Ferenc pápa, valamint János apostol első levélének szavaival buzdított arra, hogy legyünk közösségekben és induljunk el az egymásért végzett szolgálat útján, ami egy krisztusi közösség ismérve. „Isten szeret bennünket, ezért nem szabad félnünk elindulni. Tudnunk kell, hogy

”

cselekedeteink által tudjuk hirdetni a társainknak: Isten szeret bennünket.”

A világban találkozunk azzal a megítéléssel, miszerint „bolond, lúzer” az, aki ingyen dolgozik, sokszor ez is akadályoz, hogy szolgálatot vállaljunk. Ezt nem könnyű – főként fiatalon – elviselni. De Isten szeretete véd minket. És azt, aki ezt mégis megteszi, a közösen végzett jó cselekedet után béke, belső erő, Isten szeretete tölti el: megtette, amit megtehetett. Aki így cselekszik, a gyakorlatban megéli a krisztusi szeretetet. „Tudnotok kell: nagyon jók vagytok” – fogalmazott az iskola lelkiigazgatója.

Nagy-Vargha Zsófia, a Kulturális és Innovációs Minisztérium fiatalokért felelős helyettes államtitkára elmondta, önkéntesség területén Magyarország sem európai, sem világviszonylatban nem áll rosszul, sőt egyre jobban, de van még hová fejlődni.

„Ha baj van, egyként tudunk megmozdulni. A legutóbbi árvíz során 1300 egyetemi hallgató és 1000 szakképzésbe járó diák ment segíteni” – mutatott rá.

A vágy tehát megvan a fiatalokban; mi az, ami miatt mégsem vállalnak több önkéntes munkát a hétköznapiakban? Ezt a kérdést vizsgálva arra jutottak, az idő- és információhiány a legnagyobb akadály. Az államtitkárság ezért arra törekszik, hogy minél többször „megkínálja” őket az önkéntesség lehetőségeivel.

Nagy-Vargha Zsófia hangsúlyozta, látják az időhiányt, látják, ahogy az egyetemistákat „elsodorja az élet”. Ezért úgy határoztak a minisztériumban, „házhoz viszik” az önkénteskedést. Egyetemek mellett önkéntespontokat létesítenek, ahol helyi civil szervezetekkel összefogva próbálják bevonni a fiatalokat a másokért végzett szolgálatba. Hamarosan Veszprémben létrejön a negyedik ilyen pont. „Az önkéntes munka megadja a »jót tenni jó« érzését és élményét.”

Bázsa Botond önkormányzati képviselő Veszprém város nevében köszöntötte a résztvevőket. Kiemelte, hogy a „72 óra kompromisszum nélkül” során maguk a szervezők is önkéntesként végzik ezt a feladatot. „Adni a legfontosabb – a 72 óra által ezt fiatalon megérik a bekapcsolódók, és viszik magukkal.”

Gábor Miklóstól megtudtuk, hogy a 2004-ben Mariazellben tartott Közép-Európai Katolikus Találkozó alatt indult el ifjúsági összefogás Ausztria, Magyarország, Szlovénia, Szlovákia, Bosznia-Hercegovina, Csehország és Horvátország között. A találkozót Christoph Schönborn bíboros kezdeményezte, aki fontosnak tartotta, hogy a 2004-ben az Európai Unióba belépő

tíz ország – ezek közül nyolc a térségből – ne csak politikai aktusként tekintsen a csatlakozásra. Az első találkozó elindította az együttműködést, mely mára az ifjúsági munka területén maradt fenn.

Az MKPK Ifjúsági Bizottsága megismerte az Ausztriában működő „72 óra” mozgalmat, és 2007-ben megszervezte az első hazai akciót. Külön értéke a magyar gyakorlatnak, hogy építve a zenei fesztiválok „Közös pont” kezdeményezésére, ökumenikus összefogásban valósítják meg évről évre a programot. Immár 17 éve rácsafolva a közfelfogásra bizonyítják, hogy a fiatalok nyitottak segíteni, megmutatva az Egyház arcát is az általános segítségnyújtás révén.

Fotó: Thaler Tamás

Trauttwein Éva/Magyar Kurír